

Beste leden van onze Protestantse Gemeente in de Landwijk,

Digitale kerkdienst

Door middel van deze 'special' van De Omroeper wil de Kerkenraad u informeren over de eerstkomende digitale viering in de Kl. Bartholomeüskerk, die op zondagochtend 21 februari 2021 zal worden uitgezonden, **vanaf 09:45 uur**.

De link voor het YouTube filmpje van deze viering is: <https://youtu.be/2LR0eVSoN7E>

U kunt deze link openen door de Ctrl-knop in te drukken en tegelijkertijd de linker muisknop aan te klikken.

De tekst van de liturgie is als een aparte bijlage bij de begeleidende mail gevoegd, zowel in een Word- als een pdf-bestand.

De link voor de digitale uitzending en de tekst van de liturgie zijn ook te vinden op de website van de Sectie Landwijk.

***NB. 1.** Mocht u hierbij hulp nodig hebben laat het ons dan s.v.p. tijdig weten. Er zijn vrijwilligers in de Landwijk die u graag helpen, zodat u de dienst kunt volgen en op afstand kunt bijwonen.*

***NB. 2.** Graag zouden wij na afloop van u willen vernemen of u deze viering hebt kunnen volgen en of u deze oplossing gedurende de lockdown-periode een goed alternatief vindt.*

Wij hopen zo zicht te krijgen op het bereik onder de gemeenteleden en verder of wij op deze manier de gemeenteleden in de Landwijk naar tevredenheid van dienst zijn.

Tevens zouden wij graag van u horen of u de website van de Sectie Landwijk regelmatig raadpleegt en zo ja, wat uw mening is over deze website.

Met vriendelijke groet,

Nijmegen, 18 februari 2021

Barend de Gooyert, voorzitter Kerkenraad PGN

Gerbrand Hoek, scriba Kerkenraad PGN

b.degooyert@chello.nl

scriba.pgn@kpnmail.nl

Veertigdagentijd

De Veertigdagentijd is begonnen, de periode van inkeer en bezinning als voorbereiding voor hét grote feest in zowel het Jodendom als het christendom: Pesach – Pasen. Het volk Israël trekt veertig jaar door de woestijn, Jezus verblijft veertig dagen in de woestijn en zo wil onze trektocht van veertig dagen, op naar Pasen, een navolging van deze bewegingen zijn – uit slavernij naar de bevrijding, uit de nacht naar het licht, uit de dood naar het leven.

In de komende weken tot aan Pasen zult u in elke wekelijkse nieuwsbrief een tekst-ter-inspiratie kunnen lezen vanuit het pastoresteam. De tekst voor deze zondag is genomen uit een overdenking van dichter-theoloog Niek Schuman (1936-2018) en heeft als titel, hoe kan het ook anders: ‘De lange tocht’.

In de woestijn is alles voorlopig,
niet anders dan het zand,
het bestand van deze wereld,
dat voortdurend verschuift,
vindplaatsen van vroeger
onzichtbaar maakt voor lateren.
De bron die vandaag water gaf
zal morgen wel weer elders stromen,
en het brood dat aan kwam waaien
is alleen goed voor deze dag.
Zo leer je nog eens leven,
niet in heilige veilige huisjes,
maar altijd voor een moment
en in een dunne open tent,
zo gespannen, zo verplaatst,
zo beschuttend als voorlopig.

In de woestijn lopen geen wegen
dan die dagelijks worden gemaakt:
zeer weerbarstige smalle paden
om de hoek van puntige rotsen,
op het gevaar van schrammen af.
Wie niet teveel aan ballast voert
leent een schouder aan een kind,
een arm aan een oververmoeide,
een hart aan wie twijfelt.
Wie echter veel heeft meegesjouwd
uit een voorgoed voorbij verleden
krijgt ademnood en verliest vaart,
steekt ook geen vinger uit.
Of laat liever toch wat achter
en veert op, lichtvoetiger nu,
houdt adem over en ook handen
voor wie zoeken naar de weg.

In de woestijn kun je zalig spelen,
ruimte genoeg en reden te over:
met je vingers in het zand
ontwerpen tekenen voor later,
met huizen, bomen en beestjes
of een beeld van een land scheppen,
rivieren trekken, grenzen uitwissen.
En 's avonds bij het open vuur

kun je de oude verhalen vertellen
van mensen ver voor jouw tijd,
die hier vroeger hetzelfde deden
en zich oefenden in een leven
dat zij nu breeduit leiden
in het land achter de horizon.

En gisteren nog kwamen
hier midden in de woestijn
mensen van ons daarvandaan,
met handen vol druiven
en monden vol belofte.
Ze zeiden dat het daar goed is,
buitengewoon goed, zeiden ze,
zoals geen oog dat nog had gezien
en geen oor dat nog gehoord heeft.
“Maar we zijn er nog niet,”
riepen sommigen toen zuinig;
“en we halen het niet,”
zongen anderen een oud liedje;
“waar gaan we eigenlijk heen?,”
vroegen toen jan en alleman,
wel goed maar niet gek, enzovoort.
Ze namen hun pakken en zakken weer op,
gaven de groeten, maakten rechtsomkeert
en stierven ergens in het zand
omdat de weg terug na gisteren was uitgewist.

Weinigen bleven er over.
Zij weigerden elkaar te verwarren
met sterke nostalgische verhalen
over krachtige Egyptische vleesbouillon,
Zij huiverden, maar rechtten hun rug,
sloten de nu wel uitgedunde kring,
schuilden heel dicht bij elkaar,
vonden een lied dat daar werd geboren,
wezen elkaar daarmee op het voorland
en braken toen zwijgend het brood.

Gisteren nog gebeurde dat.
Maar als na deze lange nacht
de zon straks op zal gaan,
zal alles anders zijn.

*Namens het pastoresteam, ds. Marieke Fernhout
(ambulant- predikant PGN)*